

Κ Υ Π Ι Α Κ Α

Ἐν τῷ μεγάλῳ χαλκῷ ἐξ Ἡδάλιου πίνακι σ. 6 καὶ 16 πάντες οἱ ἐκδόται νομίζοντες ὅτι ἐν τῇ ἀρχικῇ συμφωνίᾳ τοῦ βασιλέως Στασικύπρου πρὸς τὸν ἰατρὸν Ὀνάσιλον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ περιείχετο ὁ ὅρος ὅτι διὰ τὰς ἰατρικὰς αὐτῶν ὑπηρεσίας ἔμελλον νὰ λάβωσιν ἢ χρηματικὴν ἀμοιβὴν ἢ τὰς ἀναγραφόμενας γαίας ἀντ' αὐτῆς γράψουσιν ἢ *δουφάνοι νυ ἀ(ν)τί τῷ ἀργύρῳ* κτέξ. καὶ ἢ *δώκοι νυ βασιλεὺς καὶ ἀ πτόλις* κτέξ. Ἄλλ' ὅτι ἡ παραχώρησις τῶν γαίων δὲν εἶνε ἐνδεχομένη, ἀλλ' ὀριστικὴ, ἀποδεικνύει ἢ καθ' ὑποτακτικὴν ἐκφορὰ τῆς ὑποθετικῆς προτάσεως ἢ *κέ σις* --- ἐξ ὀρύξῃ¹ (σ. 10 ἐξ. καὶ 23 ἐξ.), ἀντὶ τῆς ὁποίας ἄλλως ἔπρεπε νὰ περιμένῃ τις εὐκτικὴν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἀντὶ τῶν εὐκτικῶν *δουφάνοι* καὶ *δώκοι* θὰ ἤρμοζον κάλλιον ἀπαρέμματα ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὸ ἐκ τοῦ *εὐφροτάσату* ἐξαρτώμενον *δουφάναι*. Προσέτι δὲ ὑπὸ ταύτην τὴν ἐκδοχὴν ἀπομένει ὅλως ἀνεξήγητον τὸ γεγονός ὅτι ἡ περὶ τῶν παραχωρουμένων ἀμοιβῶν συμφωνία δὲν ἐγράφη τότε, ὅτε ἔμελλον οἱ ἰατροὶ νὰ παρὰσχῶσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἀλλὰ πολὺν χρόνον μετὰ ταῦτα.

Νομίζομεν λοιπὸν ὅτι ἡ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ περιεχομένη σύμβασις ἐγράφη εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλης προγενεστέρας, καθ' ἣν μόνον *χρηματικὴν ἀμοιβὴν* ἐδικαιούντο νὰ λάβωσιν ὁ Ὀνάσιλος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ πιθανῶς ἕνεκα ἀνεχίας ἢ ὑπόσχῃσι αὐτῇ δὲν ἐξεπληρώθη, οἱ δικαιούχοι συγκατατίθενται νὰ λάβωσιν ἀντὶ τῶν χρημάτων τὰς μνημονευόμενας γαίας ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἰσχύῃ ἢ πρώτη συμφωνία, ἐὰν τις ἀρχῶν τοῦ Ἡδάλιου θελήσῃ πάλιν νὰ καταλάβῃ αὐτὰς (σ. 10-13 καὶ 23-26).

Κατὰ ταῦτα πρέπει νὰ γραφῇ ἢ *δουφάνοι νυ* καὶ ἢ *δώκοι νυ*. Τὸ ἢ *νυ* ἀπαντᾷ ὅχι σπανίως παρ'

¹ Ὅτι ἡ ὀρθὴ γραφὴ εἶνε ἢ καὶ ὅχι ἦ, ὡς γράφει ὁ Meister (Die griech. Dial. II σελ. 285) ἐγράψαμεν ἐν τῷ Περὶ τῆς Κρητ. διαλ. σελ. 164, § 9, ὡς καὶ περὶ τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς ἄλλα μύρια (Αὐτόθ. σελ. 163).

Ὀμήρῳ. Περὶ τῆς εὐκτικῆς ἀντὶ προστακτικῆς πρὸς βλ. Kühner, Ausf. Gramm². 396, 7.

Τὸ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ δις ἀπαντῶν ἐπίθετον *πανώνιος* ὑπὸ πάντων ἐρμηνεύεται mit vollem Ertrage¹. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἐρμηνευθῇ καθ' ὀλοκληρίαν ἐξηγορασμένος, ἥτοι *τελεία ἰδιοκτησία*: (πρὸς βλ. ὦνιος = ἐξαγοράσιμος).

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ σ. 10 ἐξ. γράφεται ἢ *κέ σις* Ὀνάσιλον ἢ *τὸς* κασιγνήτος ἢ *τὸς* παῖδας τῶ(ν) παίδων τῶν Ὀρασικύπρων ἐξ τῷ χώρῳ τῶιδε ἐξ ὀρύξῃ, *ιδέ παι*, ὃ ἐξ ὀρύξῃ, *πείσει* Ὀρασίλωι καὶ τοῖς κασιγνήτοις ἢ τοῖς παισὶ τὸν ἀργυρὸν τό(ν)δε. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναγινώσκειται καὶ ἕτερον τὴν αὐτὴν ῥήτραν περιέχον χωρίον σ. 23 ἐξ.² Ἐν ἀμφοτέροις εἰς ἄκρον *δυσσερμηνεύτος* εἶνε ἢ φράσις *ιδέ παι*, ὃ ἐξ ὀρύξῃ³, ἣς τὴν χρησιμότητα δὲν δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ, ἀν πρόκειται νὰ ἐκλάβῃ αὐτὴν ὡς ἀπλῶς ἐπαναλαμβάνουσαν τὸ νόημα τῆς προηγουμένης ἀναφορικῆς προτάσεως⁴, ἣς ἄλλως δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀπλῆ ἐπεξήγησις, ἀφοῦ συνδέεται διὰ τοῦ *ιδέ*.

Ἐν τούτοις εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ταύτῃ ἐπιγραφῇ τὸ προσγεγραμμένον *ι* τῆς δοτικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ ἄρθρου πρὸ φωνήεντος παραλείπεται, ἢ δὲ παράλειψις αὕτη ἐν νεωτέροις ἐπιγραφαῖς εἶνε γενικωτέρα⁵. Ὡς ἐκ τούτου νομίζομεν ὅτι δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἄτοπα διατεινόμενος ὁ δεχόμενος ἔλλειψιν τοῦ προσγεγραμμένου *ι* καὶ ἐν τῇ δοτικῇ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας ὅς πρὸ φωνήεντος καὶ ἀναγινώσκων ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μνημονευθεῖσι χωρίοις ὦ(ι) ἐξ ὀρύξῃ, ἐὰν ἢ

¹ Ὁ Meister (Die griech. Dial. II σελ. 225) ἐπεξηγεῖ ohne etwas, z. B. den Zehnten, davon abgeben zu müssen.

² Ὅπως ἀπίθανον θεωροῦμεν τὴν ἀνάγνωσιν Ἰ(ν)θε (= ἔνθεν) ἀντὶ *ιδέ* ἣν προτείνει ὁ Meister ἐνθ. ἀν. σελ. 255.

³ Ἐν τῷ δευτέρῳ χωρίῳ λείπει τὸ *παι*.

⁴ Ὡς λ. χ. ἐρμηνεύει ὁ Meister σελ. 155.

⁵ Hoffmann, Die griech. Dial. I § 84. Meister ἐνθ. ἀν. § 8.